

A SZÁMOK NEM
HAZUDNAK?
3. OLDAL

A NEMZET
EGYSÉGÉNEK
HANGJA
4. OLDAL

ARANY AGANCS

POLGÁRI HAVILAP

A ZENE
ÖSSZEKÖT
6. OLDAL

NEMZETI KÖR
ROADSHOW
BUDAKESZIN
7. OLDAL

OKTÓBER 23.

MEGEMLÉKEZÉSEK, RENDEZVÉNYEK BUDAÖRSÖN

Budaörsön már az ünnep előestéjén megkezdődtek a megemlékező rendezvények az 1956-os forradalom és szabadságharcra. A Fidesz-KDNP a Nepomuki Szent János templom kertjében emlékezett a forradalom hőseire, a rendezvény díszvendége Hidvéghi Balázs miniszterhelyettes volt. Este a Városháza nagytermében tartotta ünnepi koncertjét a Vivart Budaörsi Sinfonietta. Az ünnep délelőttjén pedig a Szakály Mátyás utcában lévő 56-os emlékműnél került sor a budaörsi önkormányzat hivatalos megemlékezésére, amelyen Wittinghoff Tamás mondott beszédet.

A templomkertben tartott rendezvény nyitányaként Varga János atya szólította közös imára az egybegyűlteket, majd a Caprice Quertett előadását hallgathatták meg a jelenlevők. Ezt követte Czuczor Gergely a Fidesz-KDNP választókerületi elnökének köszöntője, majd a rendezvény díszvendége, Hidvéghi Balázs, országgyűlési képviselő, a Miniszterelnöki Kabinetiroda parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes mondta el ünnepi beszédét.

Czuczor Gergely Mindszenty bíboros alakját idézte fel beszédének elején. Úgy fogalmazott, Mindszentyt a második világháborúban előbb a nemzeti szocialista rémuralom, majd 1948. karácsonyán a baloldali szocialista rémuralom tartóztatta le, kínoztta meg, hogy az elnyomó idegen birodalomnak szándéka szerint hazáját,

a magyar népet, katolikus keresztény hitét megtagadja és árulóvá váljon. De Magyarország primása, Mindszenty József bíboros nem tört meg, Jézushoz hasonlóan legyőzve győzött – tette hozzá.

Czuczor Gergely hangsúlyozta, Mindszenty volt az, aki először nevezte nevén a történelmi eseményt: nem felkelésről, hanem szabadságharcról beszélt. Meggyőződéssel vallotta, hogy mi magyarok nem vagyunk ellenségei senkinek. Mi egyet akarunk: „minden néppel és országgal barátságban élni.” A mi igazi tragédiánk, hogy a kommunisták és az őket támogató szovjet hadsereg visszatértek, és béke helyett folytatták az osztályharcot, a megtorlás időszakában kivégezték, bebörtönözték a magyar hazafiakat – idézte a bíborost Czuczor Gergely.

Ezt követően Czuczor Gergely felidézte 56 budaörsi mártírjait, úgy fogalmazott az ő hazaszeretetük és a Pesti Srácok megalkuvásnélkülisége legyen példája mindannyiunknak! Ezért buzdítok mindenkit, hogy csatlakozzunk a Buda kapuja – Digitális Polgári Körhöz és legyünk ott minél többen a holnapi Békemeneten! Mutassuk meg a világnak, hogy mi itt a Kárpát-medencében szabadságszerető, békét akaró, a békeszerző nagyhatalmak képviselőit szeretettel fogadó ország vagyunk – zárta beszédét a választókerületi elnök.

Hatvankilenc évvel ezelőtt, 1956 októberében a magyarok olyasmit vittek véghez, ami örökre megváltoztatta Magyarországot és Európa történelmét – kezdte beszédét Hidvéghi Balázs. A politikus hangsúlyozta, az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc a sztálinista terror elleni lázadás és a szovjet megszállás ellen vívott nemzeti szabadságharc volt, amely a 20. századi magyar történelem egyik legmeghatározóbb eseménye.

Hidvéghi Balázs hangsúlyozta, a forradalom első napjait a remény hatotta át. A magyar szabadságharcosok – a „pesti srácok”, melósok, egyetemisták, idősek és

fiatalok – példátlan bátorsággal vették fel a harcot a világ egyik legerősebb hadseregével szemben. Néhány napra megízlelhetők a régóta vágyott szabadságot: október végén Nagy Imre miniszterelnök nemzeti kormánya újra többpárti demokráciát, semlegességet és független magyar jövőt hirdetett – tette hozzá.

A miniszterhelyettes szerint az országra gyász borult, de a forradalom emlékét és szellemét nem tudták elpusztítani, az máig él és hat. Bár katonailag elbukott a felkelés, erkölcsi győzelmet arattunk, mely az egész világ számára megmutatta a magyar nép igaz lelkét. Kilátástalannak tűnő küzdelem volt ez, amely mégis reményt adott egy egész nemzedéknek szerte Európában és a világon – mondta. Hidvéghi Balázs hangsúlyozta, 56 hősei megmutatták, hogy a szabadságvágy és a hazaszeretet erősebb lehet a félelemnél. A magyarok hősie forradalma mutatta meg, hogy a kommunista elnyomásnak vége lesz. Emiatt ez a forradalom egyszerre volt világtörténelmi jelentőségű és mélységesen nemzeti ügy: egész nemzetünk akaratát fejezte ki – fogalmazott a politikus.

Hidvéghi Balázs hangsúlyozta, nekünk ma a politikai, gazdasági és kulturális küzdőtéren kell megvédenünk azt, amiért ők akkor az életüket adták. Ma nem szovjet tankok, hanem az önmagukkal eltelt, fölényeskedő brüsszeli bürokraták akarják megmondani, hogy hogyan éljünk, mit gondoljunk a világ dolgairól vagy éppen hogyan neveljük a gyermekeinket – tette hozzá.

De nekünk, magyaroknak van egy régi, jó szokásunk: nem szeretjük, ha mások

döntenek a fejünk fölött, és előbb-utóbb lerázzuk magunkról a rabigát. Európai közösségünket ma sokan olyan irányba akarják megváltoztatni, amely a szabad nemzetek békés együttműködése helyett egy központosított európai birodalom felé mutat, egy olyan rendszer felé, ahol a döntéseket nem az emberek által választott vezetők, hanem arctalan, választói felhatalmazás nélküli hivatalnokok hozzák – mondta. A politikus hangsúlyozta, mi magyarok nem hajolunk meg akkor sem, ha Brüsszel háborúba akar kényszeríteni bennünket! Nem engedjük, hogy Magyarországot idegen érdekek háborús felvonulási területévé tegyék! – emelte ki a politikus, aki szerint éppen ezért most minden eddiginél fontosabb, hogy határozottan és egységesen kiálljunk a béke mellett, és mutassuk meg, továbbra is mi döntünk hazánk sorsáról, mi őrizzük meg a békét, és mi védelmezzük a szabadságot! Nem engedünk a '48-ból, és nem engedhetünk az '56-ból sem! – zárta beszédét Hidvéghi Balázs.

Budaörs város vezetése az ünnepnap délelőttjén, a Szakály Mátyás utcai '56-os emlékműnél tartotta megemlékezését az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulóján. A rendezvényen fellépett a Budaörsi Fúvószenekar, a Szélrózsa Néptáncegyüttes és a Budaörsi Latinovits Színház, beszédet mondott Wittinghoff Tamás.

Beszédét a polgármester egy Márai Sándortól vett idézettel nyitotta, „Isten malmai gyorsan őrölnek.” Wittinghoff Tamás szerint az ismert mondást visszajára fordító, tömör bejegyzéssel az író utalt arra, amit minden kortárs ugyanígy érzett, hogy valami egészen rendkívüli történik velük. Nem ő vette észre először, hogy történelmi pillanatokban felgyorsul az idő. Amire korábban évek, netán évtizedekre volt szükség, azok a dolgok ilyenkor napok alatt megtörténhetnek. Ráadásul ezek a rövid idő alatt lezajlott események néha egészen hosszú távra határozhatják meg az emberek és társadalmak sorsát – mondta a polgármester.

Wittinghoff Tamás úgy fogalmazott, bár úgy tűnt, az élet minden területét uraló kommunisták hatalma megingathatalan volt, voltak intőjelek, így nem minden előzmény nélkül robbantak ki az októberi forradalom Magyarországon sem. A polgármester felidézte a magyar forradalmat megelőző történelmi eseményeket és az október 23-i felkeléshez vezető hazai történéseket.

Bár az 1956-os forradalmat az oroszok leverték, az áldozatok nem voltak hiábavalóak. Sem a Szovjetunió, sem saját elnyomóink nem tudták már ugyanúgy gyakorolni a hatalmat, mint korábban – mondta Wittinghoff Tamás.

A teljes beszédek elolvashatók az aranyagancs.hu honlapon

SZABÓ GERGŐ JEGYZETE

A SZÁMOK NEM HAZUDNAK?

Aki azt gondolta volna, hogy a Békemenet és a Magyar Péter-féle Nemzeti Menet után már tényleg csak a tényekről lehet majd beszélni, az nagyot téved. A számok, tények általában olyan szikár egységek, amelyekről nem igazán van értelmi vitatkozni, ahogy a feketére sem érdemes azt mondani, hogy fehér. Kivéve persze a tiszás szektában, mert ott még meg is szégyenítenek, ha nem a zsebmessiaságnak hiszel, hanem a szemednek. Nem meglepő, most is ugyanaz a nótá, mint eddig, hódít az alternatív valóság, kamuszámok és manipulált fotók.

Egyes tiszás csoportokban már azt írják, hogy kilencszer annyian voltak a gyűléstükön, mint a Békemeneten. Ez azért igen derék megállapítás, de vegyük csak inkább úgy, hogy ezek az emberek nagyon meg akarnak felelni Magyar Péternek. Mert a kamuadatokat a Kárpát-medence önma-ga által felkent császára is erőből szórja a vakvilágba. Nem számít már, hogy mester-séges intelligencia által manipulált fotóról van szó, ilyen mélyen van már Pszicho Peti. Miközben láttuk azt a képet, ahol még a Hősök tere sem telt meg teljesen a Tisza rendezvényére, a balos „számológépek” azonban próbáltak megint nagyot hazudni. De hagyjuk is a számmisztikát, sokat elárul a delikvensokról, ám ez még nem minden.

Hiszen tudjuk, hogy nem csak a külsőn számít, hanem a belbecs is rendkívül fon-

tos, így mindenki kíváncsian várta, hogy milyen beszédek hangzanak majd el. Orbán Viktorról elfogultság nélkül ki lehet jelenteni, hogy összeszedett, logikus és erősen megszólító beszédeket szokott tartani. Ezt a szokását most is megtartotta, hiszen világosan és egyértelműen felvázolta a magyar emberek előtt álló választási lehetőséget, a háború felé sodródó Nyugat-Európa zavaros és céltalan öngyilkossági kísérletét szembeállította a nemzeti érdeket képviselő magyar úttal. Szóba kerültek a megtévesztett emberek és az a migránsöszön, amelytől továbbra is meg kell védenünk a nemzetünket. A tét pedig óriási, hangozzon bár közhelyesnek, de a magyarság léte forog kockán egy olyan viharos időszakban, amikor sokan értelmetlenül háborúba taszítanak a fél világot, amelytől a Jóisten mentsen meg bennünket.

Ehhez képest megérkezett Magyar Péter, aki elképesztő egoista módon felhúzza magára az egész rendezvényét, bár ez sem volt meglepetés. Masszív évek állnak mögöttünk, szinte borítékolható volt, hogy lesznek hamisítások, propagandaszólamok, ferdítések és kőkemény hazudozás. Az azonban ijesztő, amikor egy párt elnöke áll bele a képhamisításba és lassan már ott tart a szekta, hogy milliók meneteltek a Hősök terére. A valóság azonban egészen másképp nézett ki. Amellett, hogy valóban szellős sorokban meneteltek a tiszások, érdemes tudni, hogy még kevesebben lettek, amikor sokat kellett várni a hordószónokukra. De ez még nem volt elég, hiszen Magyar Péter több mint egy óráig fárasztotta az embereket, ahogy a Rákosi által megszokott hanglejtést meghallottam, zsigerből összeszorult a gyomrom is tőle. Ez az irritáló hangzín és az ordítás nem, hogy bő egy óráig, még tíz percen keresztül is elviselhetetlen. Így hát igen sokan úgy döntöttek, hogy nem hallgatják végig a zavaros, magamutogató, ígéretektől hemzsegő, ám mégis üres szónoklatot. Aki viszont maradt, az varázslat alá került, ahogy a magát függetlennek hazudó Telex újságírója is, ő ugyanis képes volt leírni független és objektív ceruzájával, hogy maga Magyar Péter volt a Hősök terén a természetes fényforrás. A cselédsajtó mibenléte már ismerős volt, de azért ezt lehetett volna egy picit finomabban is, mert amikor először elolvastam, azt hittem, hogy ez paródia. De nem. Egyáltalán nem volt az.

Nem is kell szembeállítani a két eseményt, a valóság és az álom, az igazság és a hazugság magától elválik egymástól, könnyű felismerni. Hiszen a cellainformációk, az operatív törzs összegezte a létszámokat, a fotók pedig csak akkor hazudnak, ha valaki manipulálja őket, ahogyan Magyar Péterék tették. Azt pedig, hogy értelmetlen háborút, vagy valódi, nemzetet megtartó és erősítő békét szeretnének-e az emberek, az október 23-i két beszédekből ugyancsak lezűrhetnék maguknak. A hazugságvonat azonban nem áll meg, higgye el mindenki, hogy mindig van lejjebb, most is lesz, Magyar Péter és brigádja gondoskodni fog róla, legyünk tehát éberek.

- Szabó Gergő -

A BÉKEMENET, A SZÉKELY-MAGYAR SZABADSÁG NAPJA ÉS '56 ÖRÖKSÉGE

A NEMZET EGYSÉGÉNEK HANGJA

A Békemenet nem csupán egy felvonulás: a magyar nemzet közös szívdobbanása. Amikor százezrek együtt vonulnak Budapest utcáin, a zászlók alatt nem csupán politikai akarat, hanem egy mélyebb, lelki összetartozás is megjelenik, hisznek Magyarországon, a békében és a nemzeti szuverenitásban. A Békemenet üzenete tiszta és érthető: nem engedünk abból, ami a miénk – a szabadságból, a hitből, a hazaszeretetből.

Ez a közösség a békét, a szabadságot és a nemzeti önállóságot védi – mindazt, amit őseink évszázadokon át kiharcoltak, megőriztek és továbbadtak.

Október 16-án ünnepeljük a **Székely-Magyar Összetartozás Napját**, amely emlékeztet bennünket: a Kárpát-medence magyarsága nemcsak a történelemben, hanem a szívben is összetartozik. Agyagfalva óta a nap emlékeztet bennünket arra, hogy a Kárpát-medence magyarsága nemcsak a történelemben, hanem a szívben is összetartozik. A székelyek szabadságvágya és hűsége ugyanazt az erőt hordozza, amely a Békemenet résztvevőit is vezeti: a nemzeti önazonosság megőrzésének, a közösség védelmének parancsát.

E hagyomány mély gyökerekkel bír: **régen őrültük gyúltak** a hegytetőkön, jelezve, hogy a magyar testvér nem hagyja magára a másikat. A civilizáció kiírtott mindent ami réginek/ősinek elavultnak gondolt, - még akkor is, ha az életmentő lehet. Ma már nehéz őrüzteket állítani /tévesen értelmezett környezetvédelem, vagy unióhű önkormányzatok kivagyisága miatt, – így remélhetőleg nem a hegyek tetején lobognak a lángok, hanem az emberek lelkében. De ez a láng nem hunyt ki: ott ég minden magyarszívben, amelyben él még a hit, a hűség és a remény.

És ott él benne **'56 szelleme is**. Az a bátor, megtörhetetlen erő, amely akkor felemelte az országot, és megmutatta a világnak, hogy a magyar nem hajlik meg. Az '56-os hősök ma is velünk vonulnak: ők a csendes tanúk, akik a történelem viharában is megőrizték a nemzet méltóságát. Az idei Békemenet az ő örökségüket is viszi tovább – békésen, de rendíthetetlenül. Mert ma nem fegyverrel, hanem szóval, hittel és szeretettel állunk ki a szabadságért.

A Békemenet, a Székely-Magyar Összetartozás Napja és '56 emléke így egyetlen nagy nemzeti üzenetté fonódott össze, és nemcsak Budapesten, nemcsak a Kossuth téren hirdette: a magyar nemzet él, és őrzi önmagát. Lehet, hogy ma már más formában gyúlnak az őrütek, de a láng ugyanaz – a szabadság, a hit és az összetartozás lángja.

Mert amíg magyar ember van, aki hisz Istenben, a hazában és a békében, addig lesz, aki őr áll – és lesz, aki tovább viszi a hősök fényét.

Békesség Istentől.

KCs

Arany Agancs Polgári Havilap
Felelős kiadó: Aranyagancs Alapítvány
2040 Budaörs, Vig köz 4/D
ISSN 2786-250X
A kuratórium elnöke: Szilágyi András
Főszerkesztő: Fejes Lajos
info@aranyagancs.hu
aranyagancs.hu
Megjelenik minden hónap
első hétvégéjén

A SZALON – INTERJÚ SZAPLONCZAY MARIANNE LEKÖSZÖNŐ ELNÖKKEL

Legutóbbi számunkban beszámoltunk arról, hogy rövidesen váltásra kerül sor a budaörsi Magyar Történelmi Szalon élén. Az egyesületet jelenlegi elnöke, Szaplenczay Marianne lemond, helyét Tóth Gábor, a Heimatmuseum munkatársa veszi át. Egyfajta zárszámadásként most jöjjön egy interjú a leköszönő elnökkel, amelyben ugyanakkor nemcsak a múltról, hanem már egy kicsit a jövőről is esik szó.

Immáron 23 éve működik a Szalon, milyen indíttatásból jött létre?

A Magyar Történelmi Szalon kulturális egyesület 2002-ben alakult 43 fővel. Alapítóink között neves történelmi családok leszármazottai, például Kossuth, Perczel, Zichy, Görgey, illetve történészek, írók, művészek voltak, mint például a most 100. évét betöltő Ambrus András színművész és irodalomtanár felesége, Irma asszony. A non-profit egyesület kitűzött célja az volt, hogy ingyenes, mindenki számára elérhető ismeretterjesztő előadásokkal, konferenciákkal, kiállításokkal bemutassa és megőrizze magyarságunk értékeit, hagyományait. Félretéve a negyvenes évek végétől generációkon át oktatót egyoldalú, kirekesztő és hamis történelemszemléletet, civil szerveződésünk magyar nemzeti és európai keresztény értékrend szerint, értékörző vagyis konzervatív felfogással közelít történelmünkhöz, kevésbé ismert részletekhez gyakran új kutatási eredmények alapján. Kitűnő előadóktól új ismereteket szerezve, együtt gondolkodhatunk hazánk, nemzetünk múltjáról és ebből építkezve, jövőjéről is.

Nézzük egy kicsit a statisztikákat! Nagyjából hány rendezvényt sikerült létrehozniuk e bő két évtized alatt?

A rendezvények száma közelít a 400-hoz. Nagy lehetőség, hogy előadásaink helyet kaphatnak a Jókai Mór Művelődési Házban, a Városi Ifjúsági Klubban vagy a PostArt Közösségi Színtérben. Így volt alkalomunk olyan rendezvények megtartására is, mint Jókai Anna „Én, szegény Sudár Anna” című monodrámájának bemutatása Bálint

Márta Kossuth-díjas színművész előadásában vagy nagyszabású, zenés irodalmi estek megrendezésére a Budaörsi Sapszon Ferenc Kóruossal vagy más zenészekkel. Hazánk neves színészei fordultak meg nálunk: színpadon nálunk jelent meg utoljára az Amerikából hazalátogató Krencsey Marianne, de fellépett nálunk többek között Beregszászi Olga, Ferencz Éva, Bánffy György, Eperjes Károly, Kárpáti Tibor. Népzenei területről csak néhány példa: Petrás Mária, Maczkó Mária, Fábián Éva, Kóka Rozália, Berecz András, az Osztováta és Tatros Zenekar.

Az elmúlt 23 év alatt mennyire sikerült valóra váltani az induláskor megfogalmazott célkitűzéseket?

Azt gondolom sikerült. Olyan korban kezdtük el a munkát, amikor hasonlóan működő civil szerveződés nem volt. Mi nem polgári kört alapítottunk, ami akkor vált népszerűvé, hanem egy igazi, a szó eredeti jelentése szerinti szalont, ahol a kor legjobb tudósai, művészei mutatják be eredményeiket és utána megvitatják a megjelentekkel az adott témát. Később kezdtek Szalon névvel feltűnni mások is. Olyan programmal és fellépő gárdával jelentkeztünk, ami akkor pártját ritkító volt. Annyi ismeretlen, korábban eltitkolt történelmi témát vettünk elő és mutattunk be, amit más még nem mert. Rengeteg határon túlra rekedt író, költőt, a kommunizmus idején kirekesztett személyről tartottunk esteket. Abban az időben ez kuriózumnak és határozott fellépésnek, elköteleződésnek számított. Ezért nem kaphatok Budaörsön Hauser kulturális díjat soha... Valljuk és hisszük, hogy múltunk, valós történelmünk ismeret

rete nélkül, fontos kapaszkodók hiányában hazátlanná válunk, olyan világpolgárrá, akinek teljesen mindegy, mely országban él, mi történik Magyarországgal, csak a személyen érdeke, jóléte, önmegvalósítása tölti be életét. Mi szeretnénk, ha ez a sokat szenvedett nép az egyedi nyelvvel és egyedi történelmével megmaradna Európa közepén, gyarapodna, s nem tűnne el a globalizmus egységes masszát formáló világában. Megfogalmazott céljaink továbbra is vannak, szeretnénk például minél több fiatalt bevonni. Erre garanciát jelenthet a beiktatásra kerülő új elnök Tóth Gábor személye, aki a budaörsi Heimatmuseum fiatal, agilis néprajzos muzeológusa. aki a későbbiekben beszámol majd a jövőbeni tervekről. Úgy gondolom ugyanakkor, hogy fontos és ma már nélkülözhetetlen a világhálón történő megjelenés, ezért a közeljövőben saját honlap működtetését tervezzük. Emellett szorosabb kapcsolatokat szeretnénk kiépíteni az oktatási-nevelési intézmények vezetőivel, szaktanáraival. Célunk, hogy hozzájáruljunk a tanítványainkat a rendezvényekre, sőt vegyenek részt a programok alakításában. Kiemelt jelentőségű számunkra az eddig kiépített kapcsolatok folytatása, erősítése, például a német nemzetiségi önkormányzattal, a többi budaörsi és környéki civil szervezettel, de más hazai és határon túli magyar egyesülettel is. Ma is magunknak érezzük az alakulásunkkor jelmondatul választott idézetet Garai Jánostól:

„Csak törpe nép felejtethet ős nagyságot,
csak elfajult kor hős elődöket;
a lelkes eljár ősei sírlakához,
s gyűjt régi fénynél új szövőtnöket.”

A Magyar Történelmi Szalon következő rendezvénye:

2025. november 18. kedd, 18 óra – Városi Ifjúsági Klub
(2040 Budaörs, Károly király u. 3.)

„Amerika magyar grófja, Haraszthy Ágoston (1812–1869), a kaliforniai borkultúra megalapítója” című, filmvetítéssel egybekötött előadás
a „Magyarok a nagyvilágban” sorozat részeként

Előadó:

Nyitrai Dr. Sárdy Diána igazgató, MATE Szőlészeti és Borászati Intézet

Díszvendég:

Promontorium Borlovagrend

A FÚVÓSZENE GENERÁCIÓKAT KÖT ÖSSZE

A Budaörsi Fúvószenekar története a 90-es évek végén kezdődött, egy lelkes zeneiskolai növendékcsoportból, és mára a város kulturális életének egyik legaktívabb és legösszetartóbb közösségévé nőtte ki magát. A zenekar nemcsak hangokban, hanem emberi kapcsolatokban is gazdagodott az elmúlt több mint negyedszázadban. Regőczy Péterrel, a zenekar vezetőjével és a Budaörsi Fúvószenei Egylet elnökével beszélgettünk múltról, jelenről, közösségről.

Hogyan indult a Budaörsi Fúvószenekar története?

A 90-es évek végén alakultunk, mostani nevén Leopold Mozart Zeneiskola fúvószenekaraként. Kezdetben növendékszenekar voltunk, tehát főként zeneiskolás gyerekek játszottak nálunk. Idővel viszont egyre többen befejezték a tanulmányaikat, de nem akarták elengedni a közös zenélést. Így végül 2004-től egyesületi formában, önálló szervezetként folytattuk tevékenységünket.

Ki vezette a zenekart az induláskor és hogyan alakult ez később?

A kezdetektől 2020-ig Balogh László volt a zenekar művészeti vezetője és karnagya. Széleskörű zenei tudásával és karnagyi tapasztalatával óriási szerepe volt abban, hogy a Budaörsi Fúvószenekar azzá válhatott, ami ma. Sajnos 2020-ban elhunyt, és azóta hárman állnak a zenekar élén művészeti vezetőként: Vitéris Ernő, Meggyes Ádám és Meggyesné Ihász Katalin. Mindannyian régóta tagjai a közösségnek, így zökkenőmentesen tudták továbbvinni a hagyományokat. Az egyesületet először Simon Ádám, majd Kedves László vezette, majd én következtem. Elnökként elsősorban a szervezési és működési feladatokért felelek.

Mekkora most a zenekar, és milyen volt a pandémiás időszak?

Az évek során általában 20–30 taggal működünk, ami egy fúvószenekarnál alapvetően megfelelő létszám. A covid alatt viszont megcsappant a létszámunk, hiszen a próbák szüneteltek és nem mindenki tért vissza. Budapest és Pest megye rengeteg programlehetőséget kínál a fiataloknak, néhez versenyezni velük. De az utóbbi időben

új lendületet kaptunk, sikeres toborzásunk révén most közel 25-en vagyunk. Nagy öröm számunkra, hogy sokan nem direkt hívásra jöttek, hanem azért, mert láttak, hallottak minket, és kedvet kaptak a közös zenéléshez.

Milyen gyakran próbáltok, és mennyi fellépésetek van egy évben?

Heti egy próbánk van, általában két óráig tart, és mindig jó hangulatban telik. Évente 14–16 koncertet adunk, amelyek nagy része városi rendezvényekhez – például a március 15-i, augusztus 20-i vagy október 23-i ünnepségekhez –, valamint civil szervezetek és intézmények felkéréseihez kötődik. Emellett minden évben összeállítunk egy saját, tematikus koncertet. Idén filmzenei estet tartottunk, ahol filmrészleteket is vetítettünk. Korábban szerveztünk már magyar zenei, könnyűzenei és egyházzenei estet, valamint egy komplett cirkuszi műsort, artistákkal kiegészülve.

Hol léptek fel leggyakrabban?

Az elmúlt évek során a Jókai Művelődési Ház és a PostART volt a két fő bázisunk, továbbá az Önkormányzat dísztermében is sokszor kaptunk lehetőséget fellépésre. Mindannyiunkkal remek kapcsolatot ápolunk. Koncerteztünk már a város templomaiban is, legutóbb a református templomban, mert alapvető fontosságú számunkra, hogy a városi intézményekkel, egyházakkal és civil szervezetekkel – például az önkéntes tűzoltókkal, egyéb művészeti csoportokkal – harmonikus viszonyt tartsunk fenn. Az önkormányzattal, városvezetéssel is nagyon jó az együttműködésünk. Rendszeresen fellépünk a Budaörsi Vivace Táncgyegettel közösen, valamint a Német Nemzetiségi és Görög Önkormányzat rendezvényein. Küldetésünknek érezzük, hogy hozzájáruljunk a város nemzetiségi hagyományainak ápolásához, a legtöbb évben például svábzenei koncertet is adunk.

Külföldön is megfordult a zenekar?

Jártunk már testvérvárosainkban, akikkel szintén igyekszünk jó kapcsolatot ápolni: Bretzfeldben, Pulában, Kisújfalun, Magyarokizsában. Ezen kívül eljutottunk Hollandiába és Finnországba is. Ezek mindig nagy élmények, szakmailag és emberileg egyaránt.

Mi a helyzet a hazai nagyrendezvényekkel?

Játszottunk már Himnusz a Papp László Sportarénában, közönséglelkesítő zenét nemzetközi kézilabdameccsen és szerepeltünk Beton.Hofi arénás koncertjén, valamint az Irie Maffia Budapest Parkos fellépésén is. Emellett rendszeres meghívottjai vagyunk a budapesti Oktoberfestnek és egy gimnáziumi szalagavatónak, de zenéltünk már magánszervezésű születésnapon és szakkáversenyen is.

Mi a zenekar küldetése és üzenete?

Szeretnénk megismertetni és megszerettetni a fúvószenét minden generációval, és megmutatni, mennyi érték rejlik az élőzenében. A fúvószené gyakorlatilag bármilyen műfajt elbír, a klasszikustól a popzenéig. Fontos küldetésünk, hogy a fiatalok zeneiskolai éveik alatt is közösségekben zenélhessenek, és később se se tegyék le a hangszert (vagy aki már letette, legyen oka újra felvenni), hanem találjanak egy közösséget, ahol tovább zenélhetnek. A zenekar egyébként emberi közösség is: több párkapcsolat, házasság született az évek során. Sokan már 25–30 éve együtt zenélünk, és el sem tudnánk képzelni az életünket egymás nélkül. Ez a közös élmény tart össze minket, ezt az örömet szeretnénk továbbadni mindenkinek, aki csatlakozik hozzánk. Nálunk mindig van szabad szék és lehetőség, életkortól és zenei tudásszinttől függetlenül.

-boroo-

VÁLOGATÁS AZ ARANYAGANCS.HU HÍREIBŐL

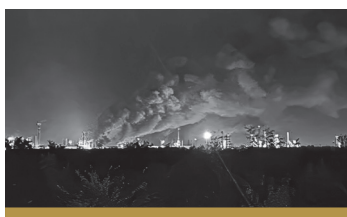
■ Aradi tizenhármak – emlékmű az Aradi utcában

Október 6., az Aradi vértanúk emléknapja. A kormány 2001-ben nyilvánította nemzeti gyásznappá, így emlékezve a 176 évvel ezelőtt kivégzett 13 magyar tábornokra. Az aradi vértanúk legendája szinte a kivégzésük pillanatában megszületett, hiszen másnap már rengetegen zárandokoltak ki annak helyére. Tragédiájuk, áldozatuk nemcsak az elbukott forradalmat jelképezte, hanem példát adott mindenkinek, akinek fontos a nemzet függetlensége, szabadsága. Budaörsön mátol egy magánkezdemenyezés által létrejött emlékmű előtt is megtehetjük ezt. Mégpedig stílusosan az Aradi utcában, a 47-es számú házon, ahol Gyapjas Antal ingatlantulajdonos döntött úgy, hogy a saját házfalán alakít ki egy emlékhelyet a tizenhármak tiszteletére.

■ Tűz az olajfinomítóban

Eddig ismeretlen okokból tűz keletkezett a MOL százhalombattai Dunai Finomítójának AV3-as üzemében. A cég közleménye szerint a létesítményi tűzoltóság a riasztást követően azonnal megkezdte a beavatkozást, rövid időn belül sikerült lokalizálni a tüzet és megkezdeni az oltást. A dokumentum hangsúlyozza, személyi sérülés nem történt, a környező településeket veszély nem fenyegette. A helyiek elmondása szerint hétfőn késő este egy robbanás hallatszott, majd tűz ütött ki és sűrű, gomolygó füstöt lehetett észlelni. A lángok kilométerekre láthatók voltak, szemtanúk beszámolója szerint szinte hajnali, napfelkeltehez hasonló fényeket lehetett látni.

■ Hajléktalanok – Körkép – Földváry megmondja

Ahhoz, hogy tisztán lássunk, először le kell szögezni azt a tényt, hogy nem szociális érzéketlenség erről a témáról kritikus hangvételben megszólalni. Ha nevén nevezzük a problémákat, az nem embertelenség, és az rendkívül bicskanyitogató, hogyha valaki ezt teszi, akkor jóemberkedésből lehurrogják. A legtöbbször azok, akiket valójában nem érint, mert Budapest, Budaörs, vagy bármely település nem olyan pontjain élnek, ahol ezek a létező problémák a nap 24 órájában jelen vannak. Nagyon fontos kiemelni, hogy a társadalom zömében csak azokat a hajléktalanokat látja, akik saját maguk döntöttek úgy, hogy nem veszik igénybe a hajléktalanellátó rendszer által nyújtott szolgáltatásokat. Ugyanis azokat az embereket, akik életvitelszerűen különböző típusú hajléktalanszállókban élnek, általában nem látjuk, pedig jóval többen vannak, így a kritikák nem rájuk vonatkoznak. A hajléktalanok kisebb részét alkotják azok, akik alapvető viselkedési normákat nem tartanak be, de pont ők a „láthatóak”. Ha pedig a tűrhetlenné vált állapotok ellen felszólal valaki, akkor azonnal rásütik a bélyeget, hogy kriminalizálja a hajléktalanságot. Ez egy orbitális hazugság, ugyanis mindenkiire vonatkoznak az együttélés írott és íratlan szabályai, amelyek betartása alól nem mentesülhetnek a hajléktalanok sem.

NOVEMBER 4. – NEMZETI GYÁSZNAP

Fónay Jenő
1956. NOVEMBER 4.
Álmodtam én fényről
győzelemről
ragyogásról
a sugárzó fényben boldogságról
álmodtam még akkor is
mikor már... sejtettem a végét,

mikor még nem láttam elejét
a láncaltas szörnyeknek...
bár hírlett már hogy jönnek... özönlének.

Csak tudnám, miért?
Csak tudnám, mi ringatta álomba testem
Ennyire nem kábulhattam el.

Álmomban láttam egy keresztet
s nem láttam a megfeszítettet
éreztem a fájdalmat is
– talán engem feszítettek? –
Engem vett le a keresztről anyám?
Talán díszlővéseket adnak rám?
Valami örült hang üvöltött
s felriadva hirtelen
forró hamuba léptem meztelen lábakkal.
Gönceimet még magamra se' rángattam
mikor a rádió!... a rádió!... már
szórta szét a valót.
Fel sem fogtam... mégis
koponyámba szúrt a tövis
homlokomból kiserkent a vér
s bennem már le is bukott a Nap
a messzi horizonton
még mielőtt beért a vetés.

Rohantam én, de hiába már
hol van János bácsi, Kemál
a sok kis budai srác?
ott már meg volt az aratás...
a kövezeten fiatal hullák
a láncaltak hangosan csörögtek
ágyúik ugattak, mint veszett kutyák
úgy hörögtek.

Itt ma újra elveszett az ország.
Barátaim! Gyűjtsuk meg a gyertyát!

A hírek részletei elolvashatók az aranyagancs.hu és a facebook.com/aranyagancs oldalakon.

2025. NOVEMBER 17., 18 ÓRA

HELYSZÍN:

Budakeszi, Keszikult

***Erkel Ferenc Művelődési Központ,
Fő utca 108.***

RÉSZTVEVŐK:

Gajdics Ottó, Szabó Gergő,

Haraszti Gyula, Huth Gergely